

1917-06-06

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 5 8 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9798>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Ἐφόσον ἡ πατρὶς περιλαμβάνει καὶ πάντα τὰ θυγὰ ἰδέωδῃ τῆς φυλῆς, δὴ ἡνε ἢ μεγάλῃ καὶ σεπτῇ ἐμφανίσει ἢ γαλουχοῦσα τὰς γενεὰς πάσας πᾶσαν ἀρετήν καὶ ἕξαιψιν ἠθικήν.

Τὴν ἀγάπην ἄρα πρὸς τὴν φύσιν πατρίδα ἦτοι τὴν ἄγνην καὶ ἄβωλον φιλοπατρίαν πρέπει τὸ ἔθνος ὅλον καὶ ἐν παντὶ τῷ βίῳ του νὰ ἔχη ὡς οδηγόν, ἕνα πρότυπον καὶ ἐνεργὴ καὶ πορευθεὶς πρὸς τὴν κρητὴν συμφέρον ὁποῦ εἶνε καὶ συμφέρον ἐλάττω των συνδεδειμένων μερών τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ καὶ πᾶν χωριστῶν ἄτομον περιλαμβάνεται.

Καὶ αἱ Ἕλληνας ἡμεῖς, χωρὶς τίνος μνησέως ἀλλοθεν, ἴτε ἔχομεν ἀσφαλισταὶ ὁδηγὸν τῶν σκέψων καὶ τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἴτε πράττομεν καὶ διαγωμεν συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαγορευθείσας αὐτῆς ἕνα ὅσον βέλταται οὐκ ἀπύκτων ἀριστα.

Δὲν ἐισαχθήσαν εὐτυχῶς εἰς πάσας τὰς τάξεις τῶν Ἑλληνίδων αἱ νοσηραὶ ἐπιδημικαὶ ῥοπαὶ γυναικῶν τῆσαν ἄλλων χωρῶν, καὶ ἵπου παρ' ἑμὴν ἀπανάττει τιαστὴ εἶνε κροάσματα ἀραιάτα, μετὰ χέστως καὶ εἰρωνείας ἀποδοκιμαζόμενα.

Αἱ περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναίκος ἰδέαι καὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀποθέσεις δὲν εἶνε νέαι, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνεκταῖ ἕνα αἶσαι, καίτοι μακρῶτα ἐξ ἑν τῷ βίῳ τῆς ἀνθρώπινης ἀποκλείει αὐτὴν ἀκίχη παρὰ πολλοὺς λαοὺς.

Ἐπομεν ἀλλοις δεῖ ὁ χριστιανισμὸς ἀνήψωσεν τὴν γυναίκα, ἀναδελφῆς αὐτῆν ἰσότητος πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ κατέστησεν αὐτὴν σεβαστὴν καὶ ἐνεμὸν παρὰ πᾶσι κοινωνία καὶ ἐν πάσῃ κοινωνικῇ τάξει, καὶ καθήκον ἐξεῖ ἡ γυνὴ νὰ τηρῇ ἐνίμως τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὴν θέαν.

Πρὸς τοῦτο βέλτατος πρέπει νὰ τύχῃ τῆς θεούσης ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως διὰ τοῦτο εἰς προλαβόντα ἄρθεα ἔτοιμασεν τὴν ὑπερτίμη ἀνάγκη ἐπιβάλλει εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον τὴν ὁρθὴν καὶ θγια ἀγωγὴν καὶ μόρφωσιν τῆς γυναίκας.

Δὲν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο νὰ πιστευθεῖται δεῖ χειραφετήσεως εἶνε ἡ παντέλης περὶ τὰ ἔργα τῶν βίου ἐξομοιωσὶς τῆς γυναίκας πρὸς τὸν ἄνδρα, διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἄτοπον καὶ ἀντικρως ἐναντίον πρὸς τὴν φύσιν αὐτῆν καὶ τὴν διάπλασιν τῆς γυναίκας.

Μάταιον δὲν δεικνύει ὁ Θεὸς εἰς φύλα τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὡς καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλην ῥαίχην ἕκαστην, ἐπεὶ οὐλοῦται δὲ εἰς τὴν καιωτάτην βαθμίδα τῆς ζωτικῆς κλιμακῆς τὸν ἐρημαροδίτισμόν.

Ἡ διαφορά τοῦ γένους συνοδεύεται ἐπι τῆς διαφοράς περὶ τὴν σωματικὴν διάπλασιν, ἡ διαφορά δὲ αὐτὴ συνεπάρχει καὶ διαφορά ψυχικήν καὶ θυματικὴν δύναμιν καὶ ἴσθησιν, καὶ συνεπῶς διαφορά εἶνε καὶ τὰ στάδια ἐργασίας καὶ ἐνασχολήσεως κατὰ τὴν διαφορὴν τοῦ γένους.

Ὅπως ἐν τῇ φύσει συμπληροῦσιν ἄλληλα τὸ ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ ἐν τῷ ὁμοίῳ σκοπῷ αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸν γυναικῶν τὰ ἔργα ἐν τῷ βίῳ πρέπει νὰ ἦν συμπληρωτικά των ἀνδρικών ταῦτων καὶ οὐχὶ ἀνταγωνιστικά. Ἐργῶν ἕνα ὁμοειδίτων ἔχουσιν οἱ δύο τῶν πολιτειῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν ἰθύνονται ὅπως μετέωροι καὶ ἕξαιψικωοὶ διακρίνοντες τὰ γυναικῶν ἀπὸ τῶν ἀνδρικών ἔργων, ἕνα ἀποκαταστήσωσιν τὴν ἁρμονίαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ δημηκῇ καὶ διατάσσουσι. Ὁ μέγιστος Πλάτων ἐν τῷ συμποσίῳ του παύσιως ἀδῶς πᾶς ἔθηκεν εἰς τὸ στόμα του δεινὸν κοῖμαδὸν τῆς ἀρχαίτης Ἀριστοφάνους τὴν ἐξηγουσὴν καὶ τὸν ὁμοίον του ἕστος εἶπε· Καὶ τὰ ταῦτα οἱ πρότεροι ἄνθρωποι ἐγγύοντο ἁρμονικῶς ἀνεφύσαντο ἐπὶ των αὐτῶν ἀκροσιν αὐτῶν. Ὁ Ζεὺς τὴν ἀστυμίαν ταύτην θέλων νὰ καταπαύσῃ διετίθει τὸν Ἡφαιστὸν καὶ διαχώρισεν αὐτοὺς τὰς ἑταίρας ἐξ ἕνα ἕνα καὶ ἑκάστην γένους ἐπέτι τὸ συμπλήρωμα του καὶ δὲ ἕνα ἕνα ἕνα τῶν τῶν ἀρρῆκτες. Ἐντεῦθεν ὁ σφοδρὸς καὶ θεμὸς καὶ ἀβύθυστος ἔστος, ὅς τῆ συμπληρωσὴ καὶ τῇ ἁρμονίᾳ ἄλλῃτων τῶν δύο φύλων.

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΝ ΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜῴ

Ἡπανηγυρικὸς ἐπὶ τῇ βασιλικῇ ἐορτῇ τῆς 21ης Ἰουνίου ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ α' Ἀγία τῆς Αἰούδ.

ΥΠΟ Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΥ

Ἡ μετὰ δὲ τῆς Ῥωμαϊκῆς πρωτεύουσας καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἐξέλλητισμός του Χριστιανισμοῦ. Ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς ἔρεσιμα καὶ δύναμις τῆς Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας. Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ συνεδίσει τῶν Ἑλληνικῶν Χριστιανισμοῦ. Ἡ βασιλεία καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ.

Ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθική ὑπεροχὴ τοῦ Ἀνατολικοῦ κόσμου ὡς ἀκαταγώνιστος δύναμις εἴλωσε τὸν κέντρον τῆς Ῥωμαϊκῆς κοσμοκρατορίας πρὸς Ἀνατολῆν, καὶ ἡ στρατηγικὴ ὑπερθεσία καὶ ἡ πολιτικὴ διορατικότης τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἵγαγον αὐτόν εἰς τὴν μεγάλην καὶ κοσμοκρατορικὴν ἀπόρρῃσιν ὁπως μεταστήσῃ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Παγκοσμίου Ῥωμαϊκοῦ κράτους ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως εἰς τὸν Βόσπορον, ἀπὸ τῆς Ἀπόσεως εἰς τὴν Ἀνατολίην, ἀπὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ εἰς τὸν Ἑλλήν. κόσμον, καὶ οὕτω ὁ μέγας στρατηγὸς καὶ ἰσολδοτολὸς Ἀυτοκράτωρ καθίσταται καὶ μέγας πολιτικὸς μεταρρυθμιστής, εἰσάγων εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν νομοθεσίαν τὸ καινὸν καὶ φρονητικὸν καὶ θεῖον πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀνεδαίχθη δὲ ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνοτήτος διὰ τῆς Ἀ' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 μ. X. καὶ ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς πολιτικῆς μετὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐνοτήτος, αἰτίας εἶνε ὅ ἀποτελέσσει τὸ ἰσχυρότατον καὶ ἐδραϊότατον ἔρεσιμα τοῦ πρώτου Χριστιανικοῦ Κράτους.

Τὸ Χριστιανικὸν ὄμως κράτος μοιραῖος καὶ ἀναποδοκίμος ὄφειλε ν' ἀποθῆ καὶ κρᾶτος Ἑλληνικὸν, διότι ὁ Χριστιανισμὸς εἶχεν ἤδη ἔξελικθῆσθαι τῶσον βαθμὸς καὶ ριζικός ὡστε ἐναντιοθεῖ καὶ συνευμωθῆ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶε τὴν ἔνασιν καὶ συμπλήρσιν ταῦτων ὄφειλεται τ' ἕξαιψικῶν μεγάλων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Αυτοκρατορίας ἡ ἀκαταγώνιστος δύναμις.

Ἡ Βυζαντινικὴ Ἀυτοκρατορία κληται ν' ἀποτελέσῃ κόσμον καινὸν καὶ νὰ συντέλῃ τὴν μεγίστην μεταρρυθμίαν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Ὁ Ἀνατολικὸς Ἑλληνισμὸς διασπόμενος καὶ διασπαρτισμένος ἐπὶ τὸν ἀδύνατον πόλινον μεταξύ των Διαδόχων δὲν ἱδρύθη νὰ χρησιμοποιοῖ τὴν πλῆθος πάσας τὰς μεγάλας δυνάμεις αὐτοῦ. Ὁποκιμῆς ὄμως εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν καὶ ἀπάλλαξιν τῶν ἑλλητικῶν σκαριαμῶν, ἐμποτισθεὶς δὲ τῷ ἄλμοσῳ ὕδαρ τῆς ζωῆς ἀπὸ τοῦ Ἐὐαγγελίου καὶ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ταχέως ἀνεδείχθη μέγιστος καὶ ἰσχυρότατος παρῆγορ τῆς μεγαλειῆς τῆς Αυτοκρατορίας καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἐλλῆνες μεγάλοι στρατιῶται ὀδηγοὶ καὶ νικητῶνες τοῦ χριστιανικοῦ λεγεῶνος. Ἐλλῆνες πολιτικοὶ, νομοδιδάσκοντες μεταρρυθμιστοὶ καὶ μετασχηματιστοὶ τὴν πολιτείαν πρὸς τὸ ἐλευθέριον Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ πρὸς τὸ φιλόδηλον ἡ-

θὸς τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἐλλῆνες ἀρχιτεκτονοὶ ἀνεγείρουσιν εἰς τὴν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ ἐπιμίλλη μνημεῖα πρὸς τὸν Παρθένον. Οἱ οἰκονομικοὶ δεσμοὶ ἐξαιρῶνται, καὶ κοινωνικὰ ἠθῆ καθάριζονται καὶ ἀνυφοῦνται, καὶ ἡ Ἐκκλησία καθίσταται ἄμωτος μὲν παράγων πνευματικὸς καὶ ἠθικός ἰσχυρότατος δὲ δύναμις ἀνεκτικῆς τοῦ πολυσυνθέντου Ἀνατολικοῦ κράτους.

Ἡ διδασχὴ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας δὲν ἐσκόπει μόνον εἰς τὴν ἐξάλλων τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ὑβστικῆς ἠθικῆς τοῦ Ἐὐαγγελίου ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐνότητῃ τῆς αυτοκρατορίας, ἥτις ἀπέβη ἰσχυρὰ δύναμις προσηλυτιστικῇ. Τὰ παντοῦ καὶ πολυόνυμα βίβραρα φύλα εἶτε ὡς μισθοφόροι ὑπερηκότα ἐν τῷ στρατῷ εἶτε καὶ ἐγκρατιοτάτα ἐν τῇ ἀγατῇ αυτοκρατορῆ ἕξαιψιστοῦσιν καὶ σύνεμα ἔξελικθῆσθαι καὶ τὴν παραλληλῶν καὶ ταυτοχρόνων ταύτην μετασχημασίαν τῶν ἔθνων ἔδωκεν ἠθύνει τὰ μέγιστα ἡ Βυζαντινικὴ πολιτεία, ὡς ἀειφρονομένη τὴν ἐνότητῃ καὶ ἀρμομονίᾳ των διαφορωτάτων στοιχείων. Συντελεῖτο οὕτω μεγάλη καὶ δημηκῆ θρησκευτικὴ ἄμα καὶ ἔθνική ἔνωσις, ἐξ ἧς τὰ μέγιστα ἐνχίτησιν ἐκραινόσθαι ὁ Ἑλληνικὸς χριστιανισμὸς ὡς ἀπέτελεσαν ἐφεξῆς τὴν βᾶσιν καὶ τὸ κῆριον φρεσιν τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας.

Ἡ Αυτοκρατορία αὐτὴ τὴν Ἐκκλησίαν ἀνέδειξε διὰ ταῦτα ἰσχυρότατον ἀνευκαθητὸν, ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν ἐπι παρῆγοντα καὶ ὡς εἴπειν τὸν ἕτερον αὐτῆς πόδα, κατεκόσμησεν αὐτὴν δι' ὅλον τὸν αυτοκρατορικὸν ἐμβληματικὸν καὶ συμβόλιον ἀπὸ τῆς αυτοκρατορικῆς μίτρας καὶ τοῦ σκαπτήρον μέχρι των λαβάρων καὶ των σημῖτων, καὶ ὁ Πατριάρχης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς πνευματικὸς ἀντιρόσπος τοῦ Κηρύου, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλευδόντων, ἀποτελεῖ καὶ ἀναπαράστοιον τοῦ Ἀυτοκράτορος καὶ ἕθερετο ἰσότητος καὶ ἴσιν ὅτε ὑπερέχει αὐτῷ εἰς ἕποθέσει καθαροῦ ἐκκλησιαστικῆς καὶ θρησκευτικῆς. Οἱ αυτοκράτορες οὐκ ἐβδίνον οὐκ ἐβάσανον τὴν πατρῆρχικὴν λαμπρότητῃ καὶ μεγαλοπρεπίαν, διότι αὐτῇ ἐκομῆ καὶ ἑλαμπρῶν εἰς ἀξίωμα τῶν Αυτοκρατορῶν ὅπου ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας προελάμβανε τὸ θῆριον κῆριον καὶ τὴν ἰσότητα Βασιλέως τῶν Βασιλευδόντων καὶ Κῆριου τῶν κρηνοπόντων ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ὁ Αυτοκράτωρ διὰ τῶν αὐτῶν ἐκομίτι τμητικῶν καὶ ἐκφραστικῶν ἑπωνύμων.

Ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἠμῶντες φέρων στωλὴν ἀποδοτικὴν καὶ πᾶν τῶν αυτοκρατορικῶν ἐμβλήματα, ὡς τὴ παρουσία του αυτοκράτορος πρὸς τὸν λαόν του ἐπὶ στήμῳ στωλῇ ἀνεκτεῖ τὴν θέαν μεγαλειότητῃ καὶ αἴγλης, καὶ κατὰ τὰς μεγάλας Ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς Παυτοκράτωρ, Αυτοκράτωρ καὶ Ἐκκλησιαρχίκαρχῆς ἀπέβησαν τὴν ὑβστικὴν καὶ λαμπροτάτην ἑκφανσιν τοῦ κοσμοικὸ πολιτικοῦ καὶ πνευματικοῦ μεγαλειῶτος.

Ἡ Βασιλεία διὰ ταῦτα ἀπέβη θεῖος θεσμὸς καὶ οἶνελε δόγμα πολιτικῆς ἄμα καὶ θρησκευτικῆς πίστεως, καὶ ἁρὸ τοῦ μεγαλειῶτος καὶ τῆς ἀπεριορίστων ταῦτης ἐπιβολῆς ἡ σγλαχῆτος καὶ ἄλλοι θεσμοὶ ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας ἀπέβησαν ἄλλοι πολιτικοὶ νόμοι καὶ οἰκία πρὸς ἕξαιψικῶν ἀρροσῶν εὐνοσιμῶτων καὶ πρὸς τμητικῆν διάρρῃσιν διακεκρῆμῶτων ἀνδρῶν.

Ἡ Βασιλεία ἦτο ὁ ἀειφρονοῦς ἡλῖος τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ κράτους τοῦ Βυζαντίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἠλίου ταύτου ἐφαιτρῶν καὶ ἐκπογοῦσιν ἅσαι αἱ ἄλλαι ἄρχαι καὶ νὰ ἀεὶωμένα ἐν τῇ Αυτοκρατορίᾳ, καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Αυτοκρατορίας πάντες ἀπὸ τοῦ Αυτοκρατορικοῦ ἠλίου ἐλάμβανον τὸ φῶς καὶ τὴν ζωὴν αὐτήν.

Ἡ λαμπροτάτη καὶ θαμβρωτικὴ ἐκφανσίς του Αυτοκρατορικοῦ μεγαλειῶτος ἔξεδηλοῦτο ἰδίως κατὰ τοὺς θριαμβοῦσιν ἀσπίτες ἵρχοντι τῶν ἐπικινῶν ἑμῶν των Βυζαντινῶν, ἂν ὁ Μανουὴς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκβαλλον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

Ἄσπιοιεν τὸ Κεῖριον ἐνδύσας γὰρ δεδῶξάν τ' ἔπιπον καὶ ἀναβάντην ἔρρῃσιν εἰς θάλασσαν· ὁ Κύριος ἰσχύς μου, καὶ δόξα μου ἔρρῃσιν εἰς θάλασσαν Φαράω καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ.

Χαίρε βασιλεῦ, τῶν Ῥωμαίων, χαρὰ τοῦ σὺμπατος, ἂν νικητὴν ἀνέδειξῃν ἡ Ἁγία Τριάς, Ἀπαρῶμῆλε σπᾶσι-ῶτα, ἐπερασπιστὰ καὶ ἐπίτροπος τῆς Οἰκουμηνῆς, κρητὴ τὸν ὅλον τῶν ἔθνων, διὰ τὸν θέλον τῆς εὐσεβείας ὅλων.

Αἱ μεγάλα δὲ εὐφρομίαι ἐν τῷ Ἰσχυρῷ καὶ τῇ Ἁγῶρᾳ κατὰ τὸν θριαμβόν ἦσαν τοιαῦται.

«Πολλὰ τὰ ἔχη τοῦ Βασιλέως, τοῦ εὐσεβεστάτου, τοῦ αἰ νικητοῦ! Ὡς Θεοῦ, τοῦ κρηόνου αὐτοῦ μήκην!» Θεοπροβήτων καὶ θεοκρηβητικῶν βασιλέως πολλὰ τὰ ἔχη. Ἀνδρείοτατος βασιλέως πολλὰ τὰ ἔχη! Νικητοῦ βασιλέως πολλὰ τὰ ἔχη!

Ἡμεῖς δοῦλοι τοῦ βασιλέως πιστοὶ τοῦ μεγάλου Αυτοκράτορος πολλὰ τὰ ἔχη! Βασιλεῦ, δώσει σοι ὁ Κύριος μακρὴν βασιλείαν!

Σὲ τὸν ἰσαστόστολον ἡ εὐδαίμων σου πόλις ἀνακρηψῆε ἄλλον Δαυὶδ, σφύρατον τῆς πίστεως κήρυκα, ἄλλον ἀπόστολον Παῦλον ἐν Χριστῷ τεθωρακισμένον!

Ὀχι μόνον οἱ θριαμβοὶ ἐτελοῦντο μετὰ φαντασμαγορικῆς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπέως ἀλλὰ καὶ οἱ κρηδαίτων ἀπομνηστικῶν Αυτοκρατορῶν ἐτελοῦντο μετὰ πομπῆς καταπληρικῆς ὡστε τὸ βασιλικὸν αἴτωμα ν' ἀποθῆ ἐν τῇ συνεδίσει τοῦ λαοῦ σγμπτωματῶς ὡς οὐδῶθεν καὶ θεῖον αἴτωμα, παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ εὐλογημένων καὶ προσταινευμένων.

Ἡ Ἐκκλησία ἐν ταῖς τελευταῖς αὐτῆς πάσαις ἐδέετο πικρῶς ὑπὲρ των βασιλέων καὶ ἀνέμειλε διὰ παίδων τὰ μεγάλα πολεμικὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς τῶσικῆς εἰδικῆς φορτῆς καὶ πανηγύρις.

Λιὰ ταῦτα καὶ ὅταν βαθμυδὴν ἡ Βυζαντινικὴ αυτοκρατορία παρεστῆθη καὶ περιορίσθη μόνον εἰς τὴν Βασιλευδόντων Πόλιν μέχρι σταθίων τινῶν ἀπὸ των ταχυῶν αὐτῆς, καὶ ὁ τελευταῖος Αυτοκράτωρ, πῆνης αὐτῆς ἅμα καὶ τετριμμένην φέρων τὴν πορφόραν ἀπέτελε ὀκίαν τοῦ μεγαλιῶτος καὶ ἐνδοξοτάτου παρεθθόντος τοῦ βασιλικῶν αἴτωμα καὶ τοῦ ἀπεφελόμενον σκλητῶν ἠκούον πᾶντοτε μαγικῆν αὐτόχημα γρητῆται ἐπὶ πάντων των ἐβδίνων, ὡσαι ἀπέτελεσαν τὴν μεγάλην αυτοκρατορίαν πρότερον.

Ἡ πολιτεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πολλοστῆ αὐτῇ ὄναι ἀνεκλήρωτος τῶν Ἑλληνικῶν κῆριων ὅλων καὶ πᾶν οἰκοδομῆσθαι μετ' ἄγωνίας ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἸΑ' Παλαιολόγος ὁ Κρηγιῶσις τῶν γρηγορητικῶν Ἑλλῆνων Αυτοκρατορῶν ἐγνωρισε βαδύτατα πόσον ἐνέονος ἐπέσπαιτο τοῦ Ἀνατολικῶν κόσμου τὴν προσοχὴν ἡ Πό-

λις ἔδειξε καὶ τὰ περὶ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ τελοῦμενα ἐν τῷ κρησιμῶτάτῳ ἔκρησε πᾶσα ἔγνωσθη μάλιστα πόσαν ἐξήρηκε ἐπὶ τὸν ἐβδνήτασιν λαόν ὡρητῆται ὁ βασιλικὸν αἴτωμα καὶ ἀπὸ τῆς ἕξαιψικῆς αὐτοῦ ἐξεπεσοῦσται αὐτῶς μέγος ὀδύνητων τῶ μεγαλειῶτων, τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητῃ μίγς ὑπερχηλετώδης Αυτοκρατορίας καὶ ὄφειλε κατὰ τὴν κρησιμῶτῆ ἔραν ν' ἀναδειχθῆ αἰεὶς τῆς ὑβστικῆς τιμῆς καὶ γρηγορητικῶν ὅλοι πᾶς ἀνεδείχθη τοιοῦτος.

Ἡ ἠρωικότητῃ ἄρρηκα διὰ τῆς εὐπορήτου ἀλλ' ἀνδρείοτάτης φρουρῆς τῆς Πόλεως καὶ ὁ ἠρωικότητος θάνατος τοῦ περιβόλιον αὐτῶν διὰ δόξης ἀθανάτου καὶ ὑπερέρας των προκρητων τοῦ ἐνδοξοῦ καὶ μεγάλων νικητῶν Αυτοκράτορων. Οἱ νικητῆ ἐξέειπε Διδωκράτορες ἀπέβησαν πάντες ὡς οἱ ἄλλοι θνητοί, ὁ ἐνδοξος ὄμως ἠττιμενος καὶ νεκρὸς πρὸ τῆς θρηλικῆς Πόλης τοῦ Ῥωμανοῦ οὐδέποτε ἀπέθανεν ἐν τῇ φαντασίᾳ καὶ ἐν τῇ συνεδίσει τοῦ Ἀνατολικῶν καὶ μάλιστα τοῦ Ἑλληνοκρηκοῦ κόσμου, διὰ τῶν Ἑλλῆνων χαρὰ ἦτο ἡ Κωνσταντινουπόλις καὶ Ἑλληνοκρη ἦτο ἡ καταρροῦσα Αυτοκρατορία, καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐσοῦσθαι ἀνεδοξοῦσθαι ὑπὸ τῆς ἠρωικότητος ἀμύνης καὶ τῆς ἠρωικότητος πτώσεως τοῦ Βασιλέως, ὡστε ὄφραε διὰ τοῦ ποιητοῦ παρηγορῶν καὶ ὑπαιχνοῦ μένος εἰς τὴν διακρῶσαν Πολιοδοχὴν τὴν Ὀληγητικὴν Θεοτόκον ἡρώων:

«Σάπασ, κυρὰ Δίσπεινα, καὶ σεῖς κῆνες μὴ κλαίτε, Πάλε με κρηνῖα με κρηροῦς πάλε δικά μας θᾶνε.

Καὶ διέρρουν οἱ αἰῶνες, αἰῶνες χειμῶνων βαρυντάτων καὶ δεινοτάτων δοκιμασιῶν, καὶ ἀνεὶ νὰ καταστέλλοντὰ τὰ ἔθνη καὶ ἰδεῶδη καὶ τὰ ἔθνη ἀνεῖρα, ἔξκαλοντο καὶ ἐξήπτοντο αὐτὰ μῆλλον καὶ μῆλλον.

Ὁ δουλεύων Ἑλληνισμὸς μετὰ σγνκρηνίσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἠρκεον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ Ἁρρητοῦ:

«Υπέρ των εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡμῶν» καὶ συνέπαλε μετὰ δονομένης φωνῆς ἀπὸ των κρηνῶν τοῦ στήθους αὐτοῦ:

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκης τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δουροῦμενος.

Μετὰ κρηνοῦσεως καὶ σγμφρονον ἀκούομεν καὶ σγμφάλλομεν ἐν τοῖς γαοῖς τοῦ δουλεύον Ἑλληνισμοῦ ἔξαιψικῆ εἰο νοσηρῶ καὶ παρεσκευάετο εἰς τὴν παλινορθώσιν τῆς καταπεσοῦσεως ὑπὸ των ἁμάρτιων αὐτῆς Αυτοκρατορίας.

Καὶ ὅσαις ἐπανίστατο κατὰ τῆς τυραννίσεως μίγῃ ἢ μικρὰ μοῖρα τοῦ δουλεῖοντος Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, ἐπανίστατο μετὰ τῆς ἀποφάσεως πρὸς ἀνδρῃσιν τῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἀνανέωσησιν τῆς διαδοχῆς των ἐνδοξῶν ἐκρέμων Βασιλέων ἅμα καὶ στρατηγῶν.

Τοιοῦτον ὄνειροπόλησεν ὁ Ἐθνος ἡμῶν τὸν πρώτον Ἑλληνικὸν βασιλικὸν φιλοσοφῶν ἅμα τῇ σκλήρῃ του, καὶ τὸ Πανελλήνιον ἐγένετο ἀναδόχος του μετὰ θαυμαστῆς ὁμοφρονίσεως ἀποκαλάσων αὐτὸν Κωνσταντῖνον, ὄνομα ἄπερ ἔμερον ἔνδεκα Βασιλεῖς τοῦ Βυζαντίου ἐν οἷς οἱ ἐνδοξοτάτοι· μάλιστα δὲ Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Κωνσταντῖνος ΙΑ' Παλαιολόγος.

Ὁ πρώτος ἠγεμονὶδης τῆς νέας Ἑλληνικῆς δυναστείας ἀνετορρῆ καὶ ἔξαιψικῆ πρὸς τὰ ἰδεῶδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρασκευασθεὶς Βασιλέως ἅμα καὶ στρατηγῆς, καὶ διε ἐσγμῆμεν ἡ μοῖρα ὅρη μετὰ χαρῆς ἀνεκλήτῃ εἶλε τὸ Πανελλήνιον τὸν Διδώδοχον καὶ Βασιλεὶ του ἔψηρη καὶ νικηφόρον ἐβδίνοντα τὰ ὄρη τῆς ἐλευθέρσεως Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ ἐκταιρῆσιν τὴν ταχῆων παλινορθώσιν τῆς Αυτοκρατορίας, τῆς ὅσαις συνέχεται θέλει καὶ ἐπιδοσῆται πᾶσῃ θυσίᾳ, καὶ τὴν ὄφραται, τὴν ὑψηλὴν καὶ μεγαληπόρολον ταύτην ἐθνικὴν ἀπασίαν θέλονται νὰ διαλύσων ἀνδρωποῖ ἀγαιόρροποι καὶ ἀκαταλόγητοι κρηροσῆτες ἐν μῶσῳ ἡμῶν τὴν δημοκρατίαν.

Ἀλλ' ἀπῆλθον καὶ ἀπορρῃστικῶν τῶν πανελλήνιον ὡς κρητῆ τῆς ἰσχυρίας καὶ ἐνεβῆσται ἰδεῶδη του καὶ ὡς περιβάλλον των ἐνδοξῶν Βασιλεία του ὡς διαδόχον καὶ κληρονομῖον τῆς μακρῆς ἐκρέμων σερῆς μεγάλων ἀληθῶς

Βασιλέων του ὡςτις διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ κρηροφροῦν ἔτρουσ, ἠρρωσε τὴν ἐλευθέρων Ἑλληνικὴν γῆραν καὶ ἀετινέει μετὰ πόνοτο τὸ περικοθῆτον τέτομα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Την π. εβδομάδα από της Τετάρτης διαδοχικώς ο τηλεγράφος διά του Ρεύστερ διεβίβασε τραγικώς ἐξ Ἑλλάδος ἀγγελίας αἰτινες ἐν τῇ ἀναγκαστικῇ συντομίᾳ τῶν ἀποτελοῦσάν ἀληθῆ τραγωδίαν τῆς ὁποίας ἡ κάθοδος ἐναποκέεται εἰς τὸ ἀδύηλον μέλλον. Τὰ ἐν λόγῳ τηλεγραφήματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

Ἀθήναι 29/11 Ἰουν.—Ὁ κ. Ζαΐμης μετέβη χθές ἐπέσραν ἐπὶ Κερατοῖνι, ὅπου συνένευεν ἐπὶ μὲν ἐπὶ τὸν κ. Ζοῦρῳ, ὁ κ. Ζαΐμης μετέβη κατόπιν ἐπὶ τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνδιελέθη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΡΕΥΣΤΕΡ

Λονδίνον 30/12 Ἰουνίου.—Παρίσιον. Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, Γαλλικὰ στρατεύματα ἀπεβίβασθησαν εἰς Κόρινθον. Γαλλοβρετανικὴ δὲ φάλαγγ ἐπέλθεν εἰς Θεσσαλίαν.

Ὅτε τὴν ἀπόφασίν μου ἠρέμωσεν, διότι καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐπιστόδιον δύνανται νὰ ἀγγύη εἰς μεγάλῃν καταστροφῆν. (Ρ.) Ἀθήναι 13.—Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως δὲν ἐσημασίαται. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐγκατέλειπε τὰ ἀνάκτορα, διαφυγούσα τὰ βλέμματα πλῆθους 10 χιλιάδων προσώπων καὶ διφυθύνθη πρὸς ἀγγλικὸν πολεμικόν.

Ὁ κ. Ζοῦρῳ ἀνεκοίνωσεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἔργον τῶν φρονοῦμένων ἐν Σαλαμίνι θὰ διανεμηθῶν ἀμέσως καὶ διὰ τὰ πλοῖα τὰ κατευθυνόμενα εἰς Πειραιᾶ μὲ φρογία οἶτον, γαιάνθρακος καὶ ἀραβιστοῦ διατεθέντων καὶ ἐγκαταλείψουσιν τὸ ταξείδιον των.

Ὁ Γερμανικὸς τύπος πρὸς τὸν Ἕλληνα

Λονδίνον 2/15.—Ὁ βασιλεὺς ἐγκατέλειπε τὰ Ἀνάκτορα φέρων πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, ἔφηλε δὲ ἐκ θυράσ, ἥτις δὲν ἐξησιομοποιεῖται. Ἐπέβη αὐτοκινήτου μετὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ ἀπέβη ἐν μεγάλῃ ταχύτητι. Τὸ πλῆθος ἐτρέψεν ὀπίσθεν. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν ἐπιβαίνουσα τὸ γαλλικὸν ἀνταρρακίλλικον "Ὀρπυ", ἐκεῖθεν δὲ εἰς ἀγγλικὸν πολεμικὸν θὰ μεταβῇ εἰς Δανίαν.

Ἡ ἐντύπωσις ἐν Γερμανίᾳ πρὸς τὴν ἑπείμβασις τῆς Ἑλλάδος

Λονδίνον, 2/15.—Ἡ εἰδήσις τῆς παρατήσεως ἐπέσεν ὡς κεραυνὸς εἰς Βερολίνον. Ὁ Γερμανικὸς ἀποστολικὸς τύπος λέγει ἐν ἑπιπέσει ὅτι τὸ πατριωτικὸν του. Λέγει ἐν ἑπιπέσει ὅτι τὸ νέον βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπιπέσει ἐν τῇ γερμανικῇ ἀποστολῇ.

Ὁ γερμανικὸς τύπος φρονεῖ δι' ἐὰν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δὲν ἀπακούσῃ ἐν τῇ Ἀντινῇ, ἢ Ἑλληνικῇ ἐπανάστασις θὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν Βενεζελικὴν Δημοκρατίαν.

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Σουλτᾶν Μὲν Νεῖλ διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιπέσει εἰς τὸν Κωνσταντίνον

Ὁ Μπῶν Λῶ ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον

ὁ κ. Ριμπῶ, ὁμιλῶν περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων ἐν Ἑλλάδι γεγονότων, ἐπανελάβε τὰς ἐξηγήσεις ἄς ἔδωκε χθές εἰς τὴν Βουλὴν, βεβαιώσας διὰ τὴν ἐπιπέσει τὴν ἀποστολήν ἐν Λαρίσῃ κατὰ τῆς ἀγγλογαλλικῆς φάλαγγος τῆς ἀποστολῆς εἰς Θεσσαλίαν.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπέδειξεν διὰ τὸν Στέμμα εὐφραδίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ ἐπιπέσει τῆς ἐγκρίσεως τῆς Συνταγματικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου. Ὁ κ. Ζαΐμης παραμένει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Βενιζέλος θὰ μεταβῆ εἰς Ἀθήνας μὲν ἐν καταστάσει ἐπιπέσει ἢ ἀποπέσει.

Ὁ κ. Φουρὸν ἠρώτησε τὸν κ. Ριμπῶ ἐὰν τὸ Λούγκανο εἴναι ἐπὶ τῆς σταθμῆς τοῦ ταξείδιου τοῦ πρώην βασιλέως.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ἡ ἀξίωσις τοῦ ἀποβλήτου ἀπέβη ἐν εἰς τὴν ἀπόβλητον καὶ προέβη εἰς Ἀθήνας ἀγγλικὸν Συμμαχικόν, ἵνα καταλάβουν ἐκεῖ θέσεις ἐπιστήμονες ἑξ ὧν προήλθον τὰ θλιβερά συμβεβηκότα τῆς 18) καὶ 19) Δεκεμβρίου 1916 τῆς αἰματηρᾶς ἀναχώσεως πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα.

Ἐκτοτε ἡ Ἑλλὰς διεβλήθη ἐν ὀσθηρὸν ἀποκλεισθὲν καὶ ὑπερπεσθὲν καὶ μεταβῆ τὸν στρατὸν αὐτῆς μετὰ τῶν δυνάμεων, τηλεβόλων καὶ πολεμικῶν ἐπὶ Πελοπόννησον καὶ νὰ παραδοθῶσι πάντα τὰ δόξα τὰ εἰς τὴν διὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἐπιστόλιον διὰ διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς παραδόσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διακρίσιν τῶν Συμμάχων θὰ ἀφίερο αὐτῆ ἡμέρας καὶ ἀνεσπόμενος νὰ διὰ γὰρ ἐν εἰρήνῃ, παρὰ τοὺς δυσωπῶντες κινήσεις τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τῆς ἀναχώρησός τοῦ Βασιλέως, δὲ δὲ κόσμος ἀλόκληρος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῆς.

Ὁ κ. Ριμπῶ ἀπήντησεν διὰ τὸ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖται ἀλματώσως παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐὰν μεταβῇ εἰς Γερμανίαν ὁ Κωνσταντίνος, θὰ ἐπιπέσει οὕτως ὡς ἀληθῆ τὸν αἰσθημάτων. Ὁ κ. Ριμπῶ δὲν φοβεῖται τὴν συνέπειαν τ

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ

Διδακτακλείον Θηλέων

Αποφοίτησαν τού Διδακτακλείου Φανερωμένης αι επόμηναι Δοσποινίδες:
'Ελένη Α. Καραγεωργιάδου, Θεοδώρα Νικολαΐδου, Πολυζένη Θεοχαρίδου, Ζωή Ε. Βλαγγερίδου, Ρεβέκκα Τσαγγαρίδου, Αρτεμιά Φωτιάδου, Αναστασία Λιωνίδου, Αικατερίνη Γ. Οικονομίδου, Ειρήνη Νικολάου, Χριστίνα Αλεξάνδρου, Θεοπίστη Γρίβα, Μαρία Καρατζά, Κριστάλλα Νικολάου, Ζωή Παρασκευαΐδου, Κλεώ Χριστοδούλου, Θεοδώρα Λοΐζου, Ευφροσύνη Αντωνιάδου, Μερσίνη Κανθοπούλου, Χαριτίτη Μιχαηλίδου, Χαριτωλάει Φράγκου, Πολυζένη Αντωνίου, Πολυζένη Περίκη, Παρασκευή Παπαϊωάννου, Ίριγιάννα Όνουφρου, Ανδρονίκη Όθωνος, Αγγελική Μιχαηλίδου και Χριστίνη Θεοδοσίου, εν δλω 27.

Παικ. Διδακτακλείον

Εκ τού Π. Διδακτακλείου ελαβον πτυχία οι ακόλουθοι κ. κ.:

Ν. Χ. Αγγελίδης, Σ. Γ. Ζαβίλης, Γ. Κ. Καραγεωργιάδης, Κ. Μ. Λαμπιδής, Χριστόδ. Μ. Βεγγλής, Δ. Μ. Γεωργιάδης, Χαρίτ. Ίερωνυμίδης, Χριστόφ. Λοΐζου, Δημ. Χ. Σαββαΐδης, Π. Χ. Μαυρομάτης, Μιχ. Χ. Γεωργίου, Γ. Α. Αναστασιάδης, Χαρίτ. Κ. Θεοχαρίδης, Χαρίτων Δ. Κυριακίδης, Κωστής Θ. Παπαδόπουλος, Μιχ. Παύλου, εν δλω 16.

Παικ. Γυμνάσιον

Απελύθησαν τού Π. Γυμνάσιου οι κ. κ. Εφρ. Γ. Δικαιός, Χριστόδ. Ν. Πύργος, Ν. Γ. Πιερίδης, Γ. Εύ. Ίωνανίδης, Άριστ. Γ. Κωνσταντινίδης, Κλ. Α. Παπακωνσταντίνου, Γ. Σ. Ντισόλας, Σ. Θ. Ντισής, Μιλτ. Ν. Θεοφανίδης, Ήρώς Σ. Νικολαΐδης, Μ. Ν. Γεωργιάδης, Πολύδ. Α. Κυριακούλης, Αντ. Αλεξάνδρου, Χ. Γ. Κουρσομπάς, Παύλος Η. Γεωργίου, Κ. Χ. Φιεράς, Κ. Φ. Κρονίδης, εν δλω 17.

Εμπορικὴ Σχολή

Εκ τού Εμπορ. Σχολῆς ἀπελύθησαν οι κ. κ. Γ. Κ. Δημητρίου, Λεωνίδας Χριστοφίδης, Γαβριήλ Σεργίου, Κωνστ. Σελίκας, Βασιλεύς Λεοντιδής.
Είς πλάσας και πάντα είς αιώνας και εδδοκίμους δθήυσαν τās εγνωκλίους σπουδῆς των εχόμενα Ινα μετ' ίσης ευδοκίμησης διανύσωσι και τās άνωτέρας σπουδῆς αυτών, η τὸν βιωτικὸν άγωνα έχοντες εν νφ πάντοτε ει η άγωγή και η μόρφωσις ης ετυχον εν τούτ' Εθνικῶς Εκπαιδευτηρίοις επιβάλλει εις αυτῶς εξαιρετικῆς υποχρεώσεως και ἀφελίους να υπάρχωσι πάντοτε υποδείγματα πάσης ἀρετῆς, άν υφίσταται ειη η εὐθεία και η τελεία πρὸς τὴν πατριδα άγάπη και άφοσίωσις.

Θ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦ. ΤΟΥ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὴν 4. 30 π. μ. τῆς π. Κυριακῆς άγένετο η τελευταία έτησια Γεν. Συνέλευσις τού Συλλόγου τῶν Τελειοφῶν τού Π. Γυμνασίου, καθ' ην δ Πρόεδρος αυτῶ κ. Δ. Σαβέρης ελογόδησε και μετὰ τούτο άγένετο αι άρχαιρεσίαι αυτῶ.

ΕΘΝΟΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τού τέως εθικού Γραμματέως κ. Γ. Γ. Ίωνανίδου, καθήχητο εν τῷ Παγκρητίῳ, δηλώσαντις εις μεγάλους θά έπείθει έπως αναλάβη άλλος εις τὸ βάρη τῆς θέσεως τού, άτίνα εγένετο πολλὰ και μεγάλα, άγένετο ή φροφωρία και έξέλεγη ως εθικός γραμματέως κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, καθήχητῆς τῶν φροσωνικῶν εν τῷ Παγκρητίῳ, Ταμίως έξέλεγη δ πρώην τοιούτος κ. Γ. Χ. Κωνσταντινίδης.
'Εξελεχτικῆ δέ Έπιτροπεία έξέλεθσαν οι κ. κ. Χαρ. Παπαδόπουλος, Ε. Ίωνίδης διδασκαλός Ἀσιακῆς και Κ. Χ. Χαραλαμπίδης.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ό μαθητ. κόσμος εν μέσω τῶν μεριμών των διὰ τὰς έξετάσεις, τῶν βαθευτα σνεκτικῶν, ηη υπὲς αἰς αγγέλλας τῆς παρεπρήσεως τού Βασιλείως Κωνσταντινίου. Αί ανώτεραι τάξεις εις τῶν Ἀσιατικῶν Σχολῶν και τῶν Παρθενωγυλίῶν ανέλυθησαν εις δάκρυα και είνε άπαρηγόρητοι.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΚΥΒΕΡΝ. ΑΡΧΑΙ από τού π. Σαββατου άνήλυθη εις τὸ εὐκ τῶν Ήνωμένων Μίσητων, όπου Θ. Ἀπόστολ. η Α. Ε. Ε. Ἀρμοστής μετὰ βασιλικῆς έπισκοπῆς τῆς Πραχίας Ἀρμοχούτου.

ΣΦΕΟΝ, ΚΥΡΙΑ, ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ-ΙΒ'

Πρὸ τῶς τροπαίου τούτου συνέχονται καθ' ἐκίστην και άδουσι δσα γνωρίζουσι άματα πρὸς τιμὴν τῶς ενδόξου Βασιλέως και ρήγγυνται εις ζήτησερωγίαν, ανακαλοῦνται δε τās θερμοπόλας και τὸν Λεωνίδα μετὰ τῶς Εριόλατου.

Παρόμοια σκηναί άγγέλλονται ημιν τῶν μαθητῶν και τῶν μαθητῶν εν Βαρσαλίῳ και πολλαχόθεν άλλουθεν και εινε βέβαιον ητι σίματα ε έλληνικῆς μαθητικῆς κίεμοσι εν τῇ Νήσῳ ήσθάνθη βαθυτάτην δόλφην επι τῇ εθνικῇ ταύτῃ συμφωρῃ, διότι έμαθε' να όρνη τὸν Κωνσταντινον ΙΒ' ως τὸν κληρονόμον και άξίον διαδόχον τῶν μεγάλων και ενδόξων Ἀλλήνων Βασιλέων και ως εκπαιρωσυν τῆς μακρῆς και ενδόξου εθνικῆς ιστορίας ηη διδάσκονται κατὰ τὴν τρυφεράν παιδικὴν ήλικίαν των.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Η παρελθούσα Κυριακή είνε ενδησθί ως ήμέρα πρὸς ήφροφωρίαν διά τῶν εκλογῶν Σχολ. Ἐπιτροπειῶν ανά τās άγροτικῆς κοινότητας διετέλεθησαν δε αύται πού μεν μετὰ πολλῆς ζωηρότητος, πού δε ήρωμοι και αδιατάρακτοι, πού δε και άνευ ήφροφωρίας. Αί αναλαβόντες τὴν ενταλήν τῶν οικειων κοινότητων πρὸς διαχειρίσιν τῶν σχολ. υποθέσεων αυτῶν ες εχόντι εν τῷ νφ ει αναλαμβάνουσι βαρωτάτην εὐθύνην ενόπιον τῶς θεού και τῆς Πατρίδος, δια τὴν δύναμήν και τὴν άριαν μόρφωσιν τῶν Ἐλληνοπαίδων και τῶν Ἐλληνίδων κορασίδων, από τῶν εσποίων εξήθηται η εὐημερία και η τύχη τῆς φυλῆς μας.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Τὸ τε ψήφισμα και τὸ υπόμνημα τῶν κ. κ. βουλευτῶν υπὲς τῆς εθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου δέν προσκοροῦναι σύμμερον εις τās κομματικῆς βίβλους τῶς Βενιζελισμοῦ, και εις αυτὸν εναντίκειναι να επιτύχη τὸ ελάττωσον τούτο άγαθόν, μηδ' όσας έχει ε. πιωορωεοει συμφωρῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος και τῶς Ἑλληνισμοῦ. Εἶθε δὲ να σταματηώσωσι αυται μέχρι τούτου.

ΑΠΟΛΕΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Η Γ. Διευθύνσις τῶν Ταχυδρομειῶν Αιγύπτου, πληροφορεται διαι αι άλληλογραφίαι αι παραδοθῆσαι εις τὸ Ταχυδρομιον Ἀλεξανδρείας τὴν 25 Μαΐου τὴν 10.30 π. μ. και αι ε. πῶν ήσαν προωρισμένα δια τὴν Μ. Βρετανίαν, Γαλλίαν, Ρωσίαν, Ἐλβετίαν, Ἰταλίαν, Μάλταν, Ρέδον, Ἡν. Πολιτείας Ἀμερικῆς και Νοτιαμερικῆν, εστάλθσαν δια τὸ ἀεροπλοϊκὸν Ἐπίσασα τῶς Μεσοτέρεθ' τὸ όποτον εβυθίσθη.

—Δασικά. Ἐκασαν ὠ αποτελεσσαι μέρος τῶν δημοσιων λαοφῶν διαφόροι γαται ες τὸς περιφέρειας Ριζοκοπιανῶν ιδιωτικῆς ενδοσίαν εν έλω 174 στρατημάτων η σκαλὸν ἀποδοθῆσαι εις τῶς κυρίους αυτών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Προσκοπικὸν σίμα Ἀγ. Φυλάξεως μετὰ τῶς άρχηγῶς αυτῶ κ. Π. Γ. Ουμηλίη θερμοῦς ἀπέμειν εύχαριστίαι πρὸς τὸν ερασειεικὸν όμιλον φιλοτιμῶν ἀποστανθῶν και Κύπριων επι τῆς διδασκαλίῃς τῶς εβχῶς πατριωτικῶς δρώματος

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

Ἐν ΛΑΗΠΗΩ, ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, ΕΝ ΛΑΗΠΗΩ

Τὸ εὐκ τῆς Τημεριτικῆς τοιαυτην κίεμερον Επιοδησιον τοιούτης Τημεριτικῆς κομματικῆς Αισθησις και εμερωτέρως και μάλλον τρυφερόν και διευθυνεται ήρεθῆς από τῶν κεντρικῶν και δημοτικῶν κ. ΉΕΡΩΤΟΥ ΧΕΡΕΤΟΒΟΥΛΙΚῆς όστις ύποσχεται να υναθῆται υπό τριμηλίον πρὸς τὴν Ἑλβετικὴν όντος τοιοπαίσιον τῶν

ΤΟ ΘΕΡΙΝΟΝ

αίτηροδρομικὸν άρσχιον εντέθη από χθες εν ενέρεια. Έξ εδδοκῶν άναχωρεῖ άμοσσοταία τῆς 7 π. μ. και φθάνει εις Λεωνοσίαν τῆς 9 π. μ. Μετὰ μομφηδίας δε άναχωρεῖ τῆς 9 ὦρα και φθάνει εις Λεωνοσίαν τῆς 10 π. μ. Εἰς Λεωνοσίαν άναχωρεῖ τῆς 216 π. μ. Εἰς Αμοχόστατον άναχωρεῖ τῆς 7 π. μ. και φθάνει εις Αμμοκώσταν τῆς 10 π. μ. Εἰς Αμμοκώστατον άναχωρεῖ τῆς 10.16 π. μ. και τῆς 2.46 π. μ. και φθάνου εις Κερόχουρ η πρωσίη άμοσσοταία τῆς 1.15 π. μ. και η μεσοσημερινή τῆς 6.46 π. μ.

ΑΠΑΡΧΑΙ

Επειδὴ εδημοσιεύθη άνακριθῆς ε. τι τὰ μέλη τῆς τέως Σχολ. Ἐπιτροπείας εκτίθενται εν συνδυασμῷ, δηλω δε η υποψηφιότησι μου εινε άμετοχος οουδ' ήσπασε συνδυασμῶν και ανεξάρτητος οιοσθῆποτε κομματικῆς άποφθεσεως. Εν Λεωνοσίῃ τῆς 6 Ἰουνίου 1917.

Α. Χ. Σαβέρης.

Αγαπήτοί Συμπολίται.

Όρμώμενος εκ τῆς άρχῆς εις έκαστον φιλόπολις πολιτῆς ύφελει να έργασθῆ υπὲρ τῶν κοινοτικῶν συμφερότων, και εμφορούμενος από ζήλου άγαθῶ και άνδιαφέροντος όπως προσφέρω καῶς τās άδυνάμεις μου ύπηρεσίας υπὲρ τῶν Εκπαιδευτικῶν Καθηδρωμάτων τῆς πόλεως, δια τούτο εθεσα υποψηφιότητα ανεξάρτητον δια τὸ αξίωμα Σχολικῶν Ἐπιτροπέων τῆς περιόδου 1917-18 και 1918-19.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Τῆς εβδομάδῃ ταύτῃ διεάγονται εν τῶς δημοτικῶς εκπαιδευτηρίοις τῆς πόλεως αι προπορκαί έξετάσεις ενόπιον τῶν οικειων διευθύνσεων και τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠ. ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Προσκοπικὸν σίμα Ἀγ. Φυλάξεως μετὰ τῶς άρχηγῶς αυτῶ κ. Π. Γ. Ουμηλίη θερμοῦς ἀπέμειν εύχαριστίαι πρὸς τὸν ερασειεικὸν όμιλον φιλοτιμῶν ἀποστανθῶν και Κύπριων επι τῆς διδασκαλίῃς τῶς εβχῶς πατριωτικῶς δρώματος

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

Ἐν ΛΑΗΠΗΩ, ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, ΕΝ ΛΑΗΠΗΩ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Προσκοπικὸν σίμα Ἀγ. Φυλάξεως μετὰ τῶς άρχηγῶς αυτῶ κ. Π. Γ. Ουμηλίη θερμοῦς ἀπέμειν εύχαριστίαι πρὸς τὸν ερασειεικὸν όμιλον φιλοτιμῶν ἀποστανθῶν και Κύπριων επι τῆς διδασκαλίῃς τῶς εβχῶς πατριωτικῶς δρώματος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Προσκοπικὸν σίμα Ἀγ. Φυλάξεως μετὰ τῶς άρχηγῶς αυτῶ κ. Π. Γ. Ουμηλίη θερμοῦς ἀπέμειν εύχαριστίαι πρὸς τὸν ερασειεικὸν όμιλον φιλοτιμῶν ἀποστανθῶν και Κύπριων επι τῆς διδασκαλίῃς τῶς εβχῶς πατριωτικῶς δρώματος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΡΓΕΛ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Η πολεμικὴ δρασίς, περιόριζεται εις τὸ εν Γαλλίᾳ μέτωπον, όπου διεάγονται αδιόληκτοι ως και πρότερον μάχαι από χαρακωμάτων, χωρὶς τινος ἀποτελεσματος άλλου επι τῆς διηνεκῆς ειατερωθεν αμοσρωσίας και τῆς αψθόνου καταναλώσεως πολεμοφρόδων και πυρομαχιῶν.

ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Τὰ εν Ρωσίᾳ εξακολουθοῦσιν δόριστικα μετῶρα και τὸ Ρωσισκὸν μέτωπον εξακολουθεῖ άδρανοῦν, ενθ' άπορορ γίνονται διασκέψεις, ασμβούλια και διαβουλία περι ειρήνης.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ρώμη, 2115.—Ό στρατηγός Μένσον, όστις όστις εδρόσκειτο εις τὸ μέτωπον τῶς Τρεντινοῦ διοργανῶν τὴν άμυναν τῶς τομῆς εγκατέλειπε τὸ άρχηγειον και άνεγώρησεν εις Ριέννην. Εὐθα έαχε ανέντευξι μετὰ τῶς αυτοκρατορος.

Βεβαιοῦται δε η Γερμανός στρατηγός άπαρηλομῆκος με τὴν άπειλήν επιθέσεως ήμῶν εν Τρεντινω, υπέβαλε εις τὴν έγκρισιν, τού μονάρχου σχεδόν έκπονηθῆν μετὰ τῶς γερμανικοῦ Ἐπιτελείου δια τὴν άμυναν τῶς Τυρόβου.

Ό αυστριακός τύπος άσχολεται με τὴν άπειλήν μετὰ Ἰταλικῆς επιθέσεως κατὰ τὸν Τρεντινω, τὴν όποιαν θεωρεῖ αυθιτήν. Σημειοῦται η παρουσία τού στρατηγῶς Κορνάδ μετὰ τῶς Τρεντινοῦ Μπαρβόνα Λοβαριε. Εἰς τὴν ζώνην ταύτην τὸ αυστριακὸν επιτελειον συγκεντρῶνται εις τὸς ποσομοῖ μετῶπον προερχόμενης δυνάμεις τῶν όποιων τὴν άργάνωσιν διευθύνει αυτὸς ό Κορνάδ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Περὶ τῶς Προτεκτοράτου τῆς Ἀλβανίας.

Παρίσις 29)12.—Εἰς τὴν Βουλήν τῶν Κοινοτήτων δ κ. Λῆς Σμιτ ήρώτησεν άν τὸ όπὸ τῆς Ἰταλίας προκηρυχθῆ εν Ἀλβανία Προτεκτοράτον περιλαμβάνον τὴν Ἡπειρον. Ό λόρδος Σέλνι απήτησεν εις μερί τούδε δέν ειχε λεπτομερεστέρας πληροφορίας με τὴν προκηρύξειν ες όσον εδημοσιεύθησαν εις τὸν τύπον. Ό κ. Λῆς Σμιτ εδήλωσεν εις Ἡπειρος κατοικεῖται από λαὸν διακειμένου συμπαθῆς πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν, όστις δέν επιθυμεῖ να υπαχθῆ εις τὴν Ἰταλίαν και πρὶν τὸς προτεκτοράτον καταστή αποτελεσματικὸν πρέπει να ήφθῶν μέτρα εξαφαλιζόντα τὴν πραγματοποίησην των ευχῶν τούτων.

Ό Λόρδος Σηλνι προσέθηκην εις δια τῆς προκηρύξεως ούδεν παραχωρεται εις τὴν Ἰταλίαν.

Ενωθ, ειπεν, εις πρόκειται περι προκηρύξεως ανεξάρτητοσ τῆς Ἀλβανίας υπό τὴν ἰταλικὴν προστασίαν. Ό λόρδος Σηλνι προεκλήθη να λάβη υπό σημειῶσιν άν ειχε ζητηθῆ η γνώμη τῶν Συμμάχων πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως. Ό κ. Λῆς Σμιτ ύπέμνησεν δε εις ότι Ἰταλοὶ ἀπέσταλιν στρατευματα εν Ἡπειρω, και τὸν παρελθόντα (Ο κτώθριον, ε εν Ἀθήναις πρέσβος τῆς Ἰταλίας εδήλωσεν εις τὸς διπλῆς καθιστῶς τῆς Ἡπειρῶ δέν θά μεταβληθῆ και εις η κινήσις στρατευμάτων ειχε λόγους καθαρώς στρατιωτικῆς και προσωρινῆς.

Ό λόρδος Σέλνι απήτησεν δε δέν ενθυμείται τῆς άκριβῆς φράσεως τῆς ανεξαρτημένης δηλώσεως, άλλ' εινε βεβαίωσεν εις η ἰταλικὴ Κυβέρνησις θά ήρωτησῆ πᾶν ε. τι υπεαχῆθη.

—Οἱ Ἰταλοὶ πρὸς τὴν Πρέβεξαν και πέραν άπικηθή.

Ρώμη 30)12.—Ημερισμοσι δῆλωσις λέγει δε η κατάληψις τῶν Ίωνανίνων ήτο αναγκαία στρατιωτικῆς ἀποβλεπούσας εις τὴν ενίσχυσιν τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς τῆς μεσημερινῆς Ἀλβανίας, καθισταμένης ασφαλούς βάσεως συκοινωσιῶν δια τῶς Ἀδριατικῆς μετὰ τῶς Συμμαχικοῦ στρατοῦ τῆς Μακεδονίας, αποπρωγουμένου εἶτω τῶς κύκλου τῶς Αιγαίου, όπου τὰ στρατεύματα διατρέχουσι κίνδυνον εκ μέρους τῶν υποβρυχίων. Η κατάληψις τῶν Ίωνανίνων καθως και αι παρομοια άγγλογαλλικῆς επιχειρήσεως εν Ἑλλάδι ἀποβλέπουσι όπως ἀ. κάλλεσον τὴν στρατιωτ. ενέργειαν των Συμμάχων εκ τῶν πολιτικῶν περιπέδων, ως εκ τῶς ανταναγκασμοῦ μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶς Βασιλείως Κωνσταντινῶν και τῶς Βενιζέλου.

Ό πλειθσμὸς τῆς Ἡπειρῶς υπέφερε πολύ εκ τῶν έπιπομπῶν συρράξεων και ήηθ θά τυχῆ τῆς αὐτῆς ἀδελφικῆς προστασίας εκ μέρους τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων ως και η νότιος Ἀλβανία.

Λονδίνον, 30)12.—(Ό εν Ἀθήναις ανταποκριτής τῶς Ἡμερ. Τηλεγράφου άναφέρει εις οι Ἰταλοὶ εἶδῶς

ΕΛΑΤΑΡΤΗΜΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Θεοδοσιάδαι Κύριοι εδδοκίμωτα διεάγοντες διαφόρους έμπορικῆς πράξεις και τὴν διαμετακόμοιν έμπορευμάτων χάρις εις τὴν δραστηριότητα και τὴν άριαν ενημερότητα αυτῶν εν εὐρῆ κινῶ, αναλαμβάνουσι τὴν παραλβήν και μεταφορτωσιον τῶν Κυπριακῶν προϊόντων δια τῶς ήμερας, όπου προορίζονται ναῖται, ως και τὴν μεταφωρτωσιν εκάστῶν και ασφαλῆ ἀποδοτῆλην έμπορευμάτων εις Κύπρον και τὴν εντέλειον πάσης σχετικῆς εμπορικῆς παραγωγῆς και συναλλαγῆς.

Η δεδοκιμασμένη και γνωστῆ δρασίς των και πείρα εις τὸν κλάδος τούτων τῆς εργασίας εγγυῶται πλήρη ικανοποίηση πρὸς τὸς κ. κ. εν εξαγωγῆς, όσοι θά ενεπιστεθῶντο εις αυτῶς τὰ έμπορευμάτα των όπρὸς τὴν ταχείαν και ασφαλῆ μεταφωρτωσιον μετὰ οικονομίας περι τὴν ναύλωσιν και τὰ λοιπὰ έξοδα.

ἰα πλείονας πληροφορίας απευθυνθῶν πρὸς

THEODOSSIADES FRÈRES

Ρ. Ο. Β. Νο. 1333

PORT SAID

ώς εισήλθον εις Ίωάννινα, κατέλασαν τās Ἑλληνικῆς άρχῆς και διετάξαν να αποσυρθῆ η αυτῶδι μικρά Ἑλλην. φραυρά εντός ενδῶς τετάρτου τῆς φρας. Οι Ἑλληνες υπεχώρησαν. Αγγέλλεται δε η Ἰταλικὴ δυνάμεις προελώντων πρὸς νότον πρὸς κατάληψιν τῆς Πρεβεξῆς και τῆς λοιπῆς Ἡπειρῶ.

SUN INSURANCE OFFICE

LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει εν Εὐρώπῳ σχεδόν πᾶν είδος εδοκτησεως εις τās τρεχούσας τιμῆς τῶν ασφαλίστρων.

Κατά τάπητος Πρώτορος διευθύνουσι τὰς άπειρήσεις τῶν ασφαλίστρων μετὰ ταχέστερον και λιουερότητος.

Καπάλιον και άλλα ποσά πληρωθῆνα Διε. 3,980,500

Καπάλιον εβχῆτιον 1,920,000

Σύνολον καπάλιον 5,900,500

Ό θάλονος ν' ασφαλίστων τὴν νιγηρήν ή άκρίτων περιουσιων των η ν' άνανωσῶσι τās ασφαλίστας των παρακαλοῦνται να αποστανθῶν εις τὸν Ἀδριαν. Γραφείον μου η εις τὸν εν Λεωνοσίᾳ αντιπρὸςωπὸν μου κ. Κ. Φ. ΔΑΥΓΙΔ.

Πρώτορος εν Εὐρώπῳ

Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

“ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ”

ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩ.

ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Υπό τῶν καλλιστων ἰατρῶν κ. κ. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ

Γυναικολόγου-Μαιευτηρος και ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ

Παιδολόγου-Νευρολόγου.

Πήρατο ήδη τῶν εργασιων αυτῆς, και δεχεται νοσήματα παιδολογικά, γυναικολογικά και έπιτοκῶς πρὸς περῶτασιον τού τοκετοῦ αυτών.

Γίνονται αναλύσεις χημικῆς και μικροσκοπικῆς έξετάσεις αίματος, τιπέλων, όρων κ. τ. λ.

Λειτουργῶν εὐκ αὐστηροτάτου κανοσμοῦ μετὰ προσωποικῆς έπαρεσπέτου και εινε ἐφάμιλλος πρὸς τās εν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικῆς.

Η Διευθύνσις εφρόντισε τὴν πλήρη διασκευήν και διακόσμησιν τού οικίματος, μη προσέθεσα ουδεμίνας δαπάνης πρὸς τούτο, πρὸς δε και η ἰδρυσις πλήρους φαρμακείου εδμηγρεται τελείως τῶν σκοπῶν αυτῆς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμος Κύριε, Οἱ προπαινεμένοι άπαντες σπαμαλειοπαρωγωγοί εν Λεωνοσίᾳ λαμβάνουσι τὴν τιμὴν να φερωμεν εις γνώσιν ή